

Motion till riksdagen 2009/10:Fi231

av Luciano Astudillo (s)

Ny välfärdsrevision för Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en välfärdskommission för minskade klyftor i Sverige.

Motivering

Den rådande globala finansiella krisen och lågkonjunkturen gör att läget i svensk ekonomi försämras kraftigt. Tillväxten är negativ och sysselsättningen minskar kraftigt. Redan idag är 8 procent arbetslösa men antalet förväntas stiga till uppåt 12 procent de närmaste åren. Utvecklingen tillsammans med de senaste årens stora skattesänkningar har inneburit att statens budgetunderskott nu når historiskt höga nivåer.

En bärande tanke i den borgerliga regeringens jobbpolitik sedan 2006 har varit att slå sönder hushållsekonomin för de arbetslösa och sjuka. Genom kraftiga försämringar av trygghetsförsäkringarna så skulle människor jagas tillbaka i arbete, vare sig det fanns några jobb eller inte och vare sig människorna var friska eller inte. Dessutom skulle den borgerliga politiken bidra till att lägstalönerna sjönk. En ekonomisk piska var det politiska verktyg som ansågs kunna lösa alla problem i samhället. A-kassan urholkades därmed samtidigt som sjukersättningen fick en bestämd tidsgräns. Det finns nu därför ingen djupare och större klyfta än den mellan dem som är friska och arbetar och dem som är sjuka eller som söker ett arbete.

Regeringens politik har bland annat inneburit att en halv miljon människor hamnade utanför den gemensamma inkomstförsäkringen – precis innan krisen startade. Klyftorna har därmed ökat ytterligare och den jobbpolitik som regeringen vann valet på har misslyckats totalt.

Det framgår tydligt att de försämringar som pressats fram kommer att innebära ett dråpslag för kommunerna, den instans i samhället som står för basen i vår välfärd. Genom att försörjningsstödet kommer att öka, samtidigt

Fel! Okänt namn på

som kommunsektorn fått sena och otillräckliga tillskott från staten, så kommer regeringens försämringar av sjukförsäkring och inkomstförsäkring att förvärra situationen för Sveriges kommuner. Staten har helt enkelt övervältrat stora kostnader på kommunerna. Sjunkande skatteintäkter och kraftigt ökande kostnader för kommunerna innebär därmed en försämrad förskola, skola och äldreomsorg. Barnen och de äldre får därmed betala priset för regeringens politik.

Ingen vet dock exakt hur mycket den förda arbets- och socialpolitiken ökar utanförskapet eller slår mot den lokala välfärden. Vad innebär det för medborgarna när kommunerna får betala priset för den borgerliga regeringens förda politik? Vad innebär det för ett barn att växa upp i ett område där normen är att föräldrarna lever på försörjningsstöd? Hur slår de ökade kostnaderna för försörjningsstödet mot exempelvis personaltätheten inom skola och äldreomsorg? Hur slår statens övervältring av kostnader mot olika kommuner? Hur påverkar den urholkade välfärden uppväxtvillkoren för morgondagens vuxna?

1990-talskrisens effekter utreddes noga i Välfärdsbokslutet. Vi vet att barnfamiljer, ungdomar och svenskar födda utanför Sverige drabbades särskilt hårt. Utredningens slutsatser pekar på behovet av att vi ännu en gång ser över hur grupper i vårt samhälle påverkas av en lågkonjunktur och den politik som förs.

Därför menar jag att regeringen skyndsamt bör tillsätta en välfärdskommission vars uppgift blir att, med ett särskilt barnperspektiv, följa hur den förda politiken påverkar vårt samhälle både ekonomiskt och socialt. Slutsatserna kan ligga till grund för framtida beslut som syftar till att minska klyftorna i landet.

Stockholm den 1 oktober 2009

Luciano Astudillo (s)